

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Efter at der ved Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 blev tilvejebragt fornøden økonomisk Basis for Oprettelse af Fortsættelseskasser i Tilslutning til samtlige bestaaende, stats- anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, og efter at Arbejdsløshedsforsikringsinstitutionen nu i over 4 Aar har fungeret under disse nye Forhold, har det vist sig, at selv den ved den nævnte Lovgivning skabte Basis for en Udvidelse af Forsikringen ikke har været tilstrækkelig til at bevare indenfor Forsikrings- Omraade saadanne Medlemmer, hvis Tilknytning til Produktionen ikke kan betvivles. Da Regeringen er af den Anskuelse, at det for Samfundet er af afgørende Betydning, at saadanne Medlemmer kun i den kortest mulige Periode tvinges til at søge offentlig Hjælp (jfr. de som Bilag 3 og 4 aftrykte Oversigter over henholdsvis Antallet af ledige og understøttede Medlemmer samt over Medlemmer, der ikke opfylder de i Lovens § 15, Stk. 4 og 5, fastsatte Arbejdsbetingelser), og da Kommunernes Økonomi derhos ved den Krisetilstand, der har hersket i de senere Aar, kun vanskeligt har været i Stand til at bære Byrderne ved Forsørgelsen af arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse eller af anden Grund er uden Adgang til Understøttelse, har Regeringen taget Spørgsmaalet om en videre Udbygning af Arbejdsløshedsforsikrings-systemet op til Overvejelse. Regeringen er herved kommet til den Overbevisning, at de ved Arbejds- løshedslovens § 15, Stk. 4 og 5, fastsatte Begrænsninger i Medlemmernes Understøttelsesret maa anses for at være for rigoristiske til paa retfærdig Maade at løse den Opgave at udskille de Dele af Medlems- bestanden, hvis Tilknytning til Faget og dermed til Arbejdsmarkedet kan anses for omtvistelig.

Endvidere maa man mene, at det aarlige Maksimum for Understøttelsens Varighed, der er fastsat i Overensstemmelse med Arbejdsløshedslovens § 18, Stk. 1, og § 19, Stk. 8, under de senere Aars mere langvarige Arbejdsløshedsperioder er for lavt ansat, idet et ret betydeligt Antal Medlemmer, der opfylder Betingelserne i § 15, Stk. 4 og 5,

og de i Arbejdsløshedsloven i øvrigt fastsatte Betingelser for Understøttelse, i kortere eller længere Perioder har været udelukkede fra Understøttelse som Følge af, at det fastsatte Maksimum for Understøttelse er opbrugt, og derfor har været henvist til Kommunehjælp.

Under Hensyn til Arbejdsløshedsfonden- s vanskelige økonomiske Stilling har man dernæst udarbejdet Forslag til en Forbedring af Fondens Økonomi gennem en Forøgelse af Arbejdsgivernes og Statens Bidrag til Fonden.

Samtidig med Fremsættelse af Forslag til Ændring af Arbejdsløshedsloven paa de nævnte Omraader fremsættes Forslag til forskellige andre Ændringer, som Ministeriet ved denne Lejlighed har fundet det ønskeligt at søge gennemført, hvorhos det i Rigsdagssamlingerne 1934—35 og 1935—36 fremsatte Forslag til Lov om ændrede Regler vedrørende Nødhjælpsarbejder er indarbejdet i Lovforslaget med en enkelt Ændring.

Med Hensyn til den økonomiske Række- vidde af nærværende Forslag henviser man til den som Bilag 1 aftrykte, fra Arbejds- direktoratet modtagne Redegørelse, hvor- efter Merudgifterne for Kasserne vil andrage ca. 5 Mill. Kr. og for Arbejdsløshedsfonden ca. 3 200 000 Kr. Forudsættes det, at Forø- gelsen af Kassernes Udgifter vil nødvendig- gøre en tilsvarende Forøgelse af Kassernes ordinære Indtægter, vil dette efter Rede- gørelsen betyde, at Medlemmernes Bidrag maa forhøjes med ca. 2 670 000 Kr., hvorhos Statens Tilskud til Kasserne vil forøges med ca. 2 325 000 Kr., hvoraf Kommunerne refunderer Staten 775 000 Kr. Hertil kommer de særlige Merudgifter for Stat og Kom- muner i Henhold til Ændringen i Arbejds- løshedslovens § 13, Stk. 1, anslaaet til hen- holdsvis 600 000 Kr. og 300 000 Kr., og endelig for Statens Vedkommende Mer- udgifter til Tilskud til Arbejdsløshedsfonden, anslaaet til 1 600 000 Kr. Den samlede Merudgift for Stat og Kommuner udgør herefter ifølge Redegørelsen henholdsvis ca. 3 750 000 Kr. og 1 075 000 Kr.

For saa vidt angaar Kassernes økono-